

23 noiembrie 2016

Dj8 nr. 461

Aviz
la proiectul de lege privind Registrul obiectelor
de infrastructură tehnico-edilitară
(nr. 409 din 27.10.2016)

Examinând proiectul de lege menționat, prin prisma prevederilor art. 54 din Regulamentul Parlamentului și Legii nr. 780/2001 privind actele legislative, Direcția generală juridică expune următoarele.

I. Observații de ordin general

1. Proiectul de lege a fost înaintat de către Guvern, fapt ce corespunde prevederilor art. 73 din Constituție și art. 47 din Regulamentul Parlamentului.

2. Domeniul dat ține de competența Parlamentului și este în concordanță cu art. 66 din Constituție.

3. În raport cu conținutul său normativ, inițiativa legislativă se înscrie în categoria legilor organice.

4. Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unui cadru legal privind crearea Registrului obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, având drept scop înregistrarea obiectelor, dreptului de proprietate și altor drepturi reale și grevările asupra lor.

II. Obiecții cu caracter general

Concepția sistemului informațional automatizat „Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară” a fost aprobată prin Hotărârea Guvernului „Cu privire la crearea Sistemului informațional automatizat „Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară” nr. 133 din 24.02.2014, iar implementarea Sistemului informațional „Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară” este prevăzută în cap. 3, componenta VI (cap. 3 în redacția Hotărârii Guvernului nr. 806 din 29.06.2016) din Foaia de Parcurs pentru ameliorarea competitivității Republicii Moldova, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 4 din 14.01.2014.

Respectiva concepție reglementează toate momentele ce țin de definirea obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, drepturile asupra obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, subiecții raporturilor juridice privind Registrul, documentele Registrului, resursele informaționale, infrastructura informațională de comunicații electronice, securitatea și protecția informațiilor.

Prin adoptarea Legii nr. 154 din 30.07.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, obiectele de infrastructură tehnico-edilitară sunt supuse înregistrării în Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, iar

potrivit Art. XIII din Lege, Guvernul a fost împuternicit cu sarcina de a prezenta Parlamentului proiectul de lege cu privire la Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, proiect care este supus avizării.

Cu toate că propunerea legislativă respectă structura unui act legislativ și cuprinde dispoziții cu caracter de noutate, aceasta nu întrunește toate elementele necesare unei reglementări de nivelul legii, iar în rezultatul examinării propunerii s-au ridicat unele probleme care se rezumă la următoarele:

1) conținutul proiectului de lege nu reglementează problema privitoare la atribuirea obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară la categoria bunurilor mobile sau imobile, respectiv nu face o claritate, dacă obiectele de infrastructură tehnico-edilitară sunt atribuite la categoria bunurilor mobile sau imobile. În acest sens, art. 4 alin. (6) din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543-XIII din 25.02.1998 dispune, că obiectele de infrastructură tehnico-edilitară nu sunt obiecte ale înregistrării în registrul bunurilor imobile, iar conform legilor speciale din domeniul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară (Legea nr. 509/1995, Legea nr. 592/1995, Legea nr. 272/1999, Legea nr. 599/1999, Legea nr. 461/2001, Legea nr. 1402/2002, Legea nr. 309/2003, Legea nr. 241/2007,) aceste obiecte urmează a fi înregistrate în Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară.

Ținând cont de prevederea legală stipulată la art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1543/1998, sugerăm ca proiectul de lege să conțină prevederi referitoare la stabilirea categoriei de bunuri la care se vor atribui obiectele de infrastructură tehnico-edilitară.

2) Potrivit art. 1 din proiect, scopul legii constă în înregistrarea obiectelor, precum și a dreptului de proprietate și altor drepturi reale asupra lor, grevările acestor drepturi, iar la art. 3 alin. (2) se propune, ca înregistrările în registru să fie făcute doar pentru evidență și să nu constituie temei pentru nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor. Din conținutul acestor articole se desprind următoarele ipoteze:

- înregistrarea obiectelor se efectuează doar pentru evidența obiectelor și a titularilor de drepturi;

- scopul înregistrării constă în înregistrarea atât a obiectelor, cât și a dreptului de proprietate și altor drepturi reale asupra lor;

- înregistrările în registru nu constituie temei pentru apariția, modificarea și încetarea drepturilor.

Din conținutul prevederilor invocate, nu se poate face o concluzie, care totuși este intenția autorului propunerii legislative privitoare la înregistrarea obiectelor și a drepturilor de proprietate și altor drepturi reale asupra lor, adică se înregistrează doar în scopul evidenței fără apariția, modificarea și încetarea drepturilor asupra lor sau în scopul înregistrării dreptului de proprietate și altor drepturi reale asupra obiectelor care pot duce la apariția, modificarea și încetarea lor.

Este de notat, că în esență, orice înregistrare în registru poartă un caracter informațional și este creat în scopul evidenței bunurilor, însă, prin faptul înregistrării dreptului de proprietate și altor drepturi reale asupra bunurilor,

înregistrarea acestor drepturi poate servi drept temei pentru apariția, modificarea sau încetarea drepturilor asupra lor.

Invocăm, în acest sens, dispoziția art. 290 din Codul civil, potrivit căreia „dreptul de proprietate și alte drepturi reale asupra bunurilor imobile, grevările acestor drepturi, apariția, modificarea și încetarea lor sunt supuse înregistrării de stat”.

3) un alt aspect al cărui reglementare este ambiguă, îl reprezintă acela al suportării cheltuielilor necesare înregistrării obiectelor. Art. 17 alin. (3) din proiect propune, ca tarifele pentru prestarea serviciilor de înregistrare și furnizare a datelor să fie calculate și aprobate în modul stabilit prin Legea nr. 393-XVI din 08.12.2006 pentru aprobarea Metodologiei de calculare a tarifelor la serviciile prestate de Întreprinderea Specializată în Cadastru și de filialele acesteia.

În acest sens, este de notat, că potrivit pct. 1.1 și pct. 2.2. din această lege, metodologia este elaborată în conformitate cu prevederile Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543/1998 și stabilește modul de determinare a tarifelor pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra *bunurilor imobile* în cadrul înregistrării primare masive, selective și curente și a bunurilor nou-formate.

După cum se poate observa, accentul determinării tarifelor pentru prestarea serviciilor se pune pe „*înregistrarea bunurilor imobile*”, iar, după cum s-a menționat anterior, din conținutul proiectului de lege nu se poate face o concluzie referitoare la stabilirea categoriei de bunuri, mobile sau imobile, la care se vor atribui obiectele de infrastructură tehnico-edilitară.

Luând în considerare, că prin Legea nr. 154/2015 s-a dispus crearea unui registru separat de cel al bunurilor imobile, unde vor fi înregistrate obiectele de infrastructură tehnico-edilitară, iar din conținutul proiectului, nu se poate spune cu certitudine, că obiectele de infrastructură tehnico-edilitară fac parte din categoria bunurilor imobile, considerăm oportun a fi pusă în discuție problema referitoare la reglementarea distinctă a tarifelor pentru prestarea serviciilor de înregistrare a obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară și a dreptului de proprietate asupra lor în cadrul Legii nr. 393/2006 prin includerea unui capitol separat.

În aceeași ordine de idei, relevăm că proiectul de lege nu se referă cu exactitate la faptul, cine va suporta cheltuielile pentru înregistrarea primară a obiectelor și cum se va face înregistrarea masivă a lor. Art. 20 alin. (3) lit. d) și alin. (4) conțin doar niște concretizări, stabilind, că titularii de drepturi ai obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară sunt obligați să înregistreze obiectele în Registru în termenele stabilite de Guvern.

Pentru evitarea neînțelegerilor care se pot ivi în aplicarea legii, este necesar să se precizeze detaliat procedura, modalitatea de efectuare a înregistrării masive, întocmirea planului cadastral al teritoriului, dosarului cadastral pentru fiecare obiect, precum și să indice concret, cine va suporta cheltuielile înregistrării masive a obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară (considerăm că pentru înregistrarea masivă a obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, toate cheltuielile privind înregistrarea acestora urmează a fi suportate din bugetul de stat).

Sugerăm a fi preluat și înserat în conținutul proiectului de lege conceptul Legii nr. 1543/1998 care se referă la înregistrarea primară, înregistrarea selectivă, înregistrarea provizorie a dreptului de proprietate, înregistrarea dreptului de proprietate publică asupra obiectelor supuse înregistrării.

Se va ține cont și de complexitatea obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, fiindcă, pe de o parte, înregistrarea acestor obiecte va avea un caracter obligatoriu, iar pe de altă parte, pentru înregistrarea acestora titularul obiectului va fi impus să suporte cheltuielile necesare înregistrării, preț care nu va putea fi achitat din lipsa mijloacelor financiare, cu atât mai mult, că potrivit intenției autorului, înregistrarea obiectelor se va face doar în scopul evidenței acestora și nu va putea constitui temei pentru apariția, modificarea și încetarea drepturilor asupra obiectelor supuse înregistrării.

4) Cât privește fundamentarea proiectului de act legislativ, în temeiul art. 20 lit. e) din Legea nr. 780/2001, nota informativă la proiectul de act legislativ trebuie să fie însoțit de actul de analiză a impactului de reglementare, în cazul în care actul legislativ reglementează activitatea de întreprinzător. Deși în nota informativă se menționează, că proiectul de lege este însoțit de Analiza impactului de reglementare, aceasta nu este anexată la proiectul vizat.

Prin urmare, având în vedere problemele expuse, pentru a putea fi adoptată fără a se crea lacune legislative, propunerea legislativă trebuie reanalizată și completată, astfel încât soluțiile legislative preconizate să acopere întreaga problematică ce reprezintă obiectul său de reglementare.

III. *Privitor la conținutul propriu-zis al proiectului de lege invocăm următoarele obiecții și propuneri:*

1. Pe tot cuprinsul proiectului de lege nu există o terminologie unificată în ceea ce privește înregistrarea drepturilor asupra obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, fiind utilizați următorii termeni: înregistrarea drepturilor și grevărilor asupra acestora (art. 1); noțiunea „registrator” - înregistrarea drepturilor asupra acestora, iar noțiunea „înregistrare primară” - înscrierea drepturilor patrimoniale asupra obiectului (art. 2); înregistrarea drepturilor de proprietate și grevările drepturilor patrimoniale (art. 4 alin. (2)); înregistrarea obiectului și a drepturilor asupra acestuia (art. 5 alin. (7)); registrul conține înscrieri referitoare la dreptul de proprietate, grevările drepturilor patrimoniale (art. 6 alin. (1)); înregistrarea drepturilor asupra obiectelor (art. 13 alin. (2)).

La unificarea terminologiei se va ține cont de cea utilizată în art. 290 din Codul civil, care operează cu „*dreptul de proprietate și alte drepturi reale asupra bunurilor, grevările acestor drepturi, apariția, modificarea și încetarea lor*”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul propunerii.

2. Art.1 prevede, că „prezenta lege reglementează crearea, ținerea, reorganizarea și lichidarea Registrului”, norme care nu sunt detaliate în cuprinsul proiectului de lege. În acest sens, art. 7 și art. 15 alin. (1) doar concretizează, că „modul de ținere a registrului se stabilește de Guvern”, „controlul extern privind crearea, ținerea, reorganizarea și lichidarea Registrului se exercită de către autoritatea administrației publice abilitată prin lege, iar registrul se fondează și se

lichidează conform legii”. De asemenea, semnalăm, că proiectul nu conține reglementări privitoare la drepturile, obligațiile și responsabilitatea deținătorului Registrului.

3. Art.2:

1) întru o mai bună aplicabilitate a prevederilor legislative, sugerăm definirea noțiunii „infrastructură tehnico-edilitară” în cuprinsul acestui articol. Cât privește noțiunea „obiecte de infrastructură tehnico-edilitară”, definiția dată este reglementată în art. 2 din Legea nr. 1543/1998, art. 1 din Legea cu privire la geodezie, cartografie și geoinformatică, nr. 778-XV din 27.12.2001, precum și în Cap. I, pct. 1 din Concepția sistemului informațional automatizat ”Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 133/2014.

Referindu-ne la oportunitatea existenței unei și aceeași noțiuni în mai multe acte legislative, conform art. 18 alin. (3) din Legea nr. 780/2001, „în cazul în care proiectul de act legislativ cuprinde prevederi din legislația în vigoare, acestea, de regulă, nu se reproduc, dar se face trimitere la ele”.

Întrucât proiectul de lege are drept obiect de reglementare înregistrarea obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară, considerăm oportun definirea noțiunii „obiectele de infrastructură tehnico-edilitară” în cuprinsul acestuia;

2) pentru o corectă terminologie juridică, la noțiunea „zonă de protecție a obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară”, cuvintele „utilizatorii de terenuri” propunem a fi substituite cu cuvintele „alți titulari ai dreptului de folosință asupra terenului” .

4. Art. 4:

1) la alin. (3), în partea ce ține de enumerarea obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară care vor fi supuse înregistrării, reiterăm că obiectele cuprinse la pct. 1) lit. c), precum și la pct. 2) lit. a) și „sistemele de produse petroliere” cuprinse la lit. i), nu corespund denumirii obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară cuprinse în legile speciale, după cum urmează:

- potrivit art. 11 alin. (6) din Legea aviației civile, nr. 1239 din 09.07.1997 „construcțiile, instalațiile și echipamentele amplasate pe teritoriul aerodromului (aeroportului) sunt supuse înregistrării de stat în Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară”;

- conform art. 5 alin. (11) din Legea cu privire la apa potabilă, nr. 272 din 10.02.99 „sunt supuse înregistrării de stat sistemele de alimentare cu apă potabilă”;

- în temeiul art. 18 alin. (7) din Legea privind piața produselor petroliere, nr. 461 din 30.07.2001, sunt supuse înregistrării de stat „obiectele pentru păstrarea și comercializarea produselor petroliere”.

Ținând cont de principiul legiferării stabilit la art. 19 lit. e) din Legea nr. 780/2001 care proclamă, că terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ca și în celelalte acte legislative, invocăm necesitatea coroborării prevederilor proiectului de act legislativ cu reglementările existente în legile speciale, preluând denumirea exactă a obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară supuse înregistrării.

În același timp, reținem că potrivit art. 4 alin. (2) din Legea privind transportul prin conducte magistrale, nr. 592 din 26.09.1995, obiectele transportului prin conducte sunt supuse înregistrării de stat în Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară. Pentru acest motiv, sugerăm corelarea art. 4 cu reglementările art. 2 din lege, unde este detaliată componența conductelor, urmând ca în art. 4 din proiect să fie enumerate obiectele transportului prin conducte necesare înregistrării în Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară.

De asemenea, atenționăm, că Legea nr. 107 din 27.05.2016 cu privire la energia electrică și Legea nr. 108 din 27.05.2016 cu privire la gazele naturale nu conțin prevederi exprese, care ar indica, că rețelele de gaze naturale, precum și rețelele electrice sunt supuse înregistrării de stat în Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară;

2) alin. (4) prevede, că pot fi înscrise în Registru „drepturile de creanță”. Proiectul de lege creează o confuzie și nu distinge diferența dintre înregistrarea dreptului și înscrierea dreptului. Pentru o corectă terminologie juridică, urmează a fi preluat conceptul din Legea nr. 1543/1998, care prevede că *drepturile reale se înregistrează, iar dreptul de creanță se notifică.*

5. Art. 5:

1) alin. (3) concretizează, că deținătorul Registrului este ”Întreprinderea de Stat ”Cadastru”. Cu referire la denumirea organului cadastral, art. 11 alin. (2) lit. 1) din Legea nr. 1543/1998 dispune, că ținerea sistemului informațional automatizat ”Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară” intră în competența ”Întreprinderii specializată în Cadastru”. Din considerentul, că denumirea organului cadastral ar putea fi modificată între timp, iar drept consecință, va duce la modificarea legislației, recomandăm substituirea sintagmei „Întreprinderea de Stat „Cadastru” cu sintagma ”Întreprinderii specializată în Cadastru”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul propunerii;

2) la alin. (4), lit. a), obiectăm asupra utilizării sintagmei ”conform prevederilor capitolului III al prezentei legi” , fiindcă capitolul III se referă la regimul juridic de utilizare a datelor registrului, pe când toate detaliile ce țin de ținerea registrului și documentele acestuia se conțin la capitolul II. Totodată, atribuția registratorului detaliată la lit. a) necesită a fi corelată cu noțiunea „registrator” cuprinsă la art. 2, deoarece redacția lit. a) face referință la dreptul registratorului de a *înregistra, modifica sau refuza* înscrierea în Registru, iar dreptul de a refuza înscrierea în registru nu se conține în noțiunea registratorului;

3) deși conținutul articolului se referă la subiecții raporturilor juridice privind Registrul, inclusiv și la registrator care face parte din categoria respectivă de persoane, considerăm oportun ca prevederile alin. (4)-(6) să fie reglementate într-un articol distinct, iar în acord cu exigențele tehnicii legislative, precum și întru consecutivitatea reglementării materiei, prevederile cuprinse la alin. (4)-(6) recomandăm a fi plasate, respectiv, alin. (6) – (4) – (5);

4) considerăm necesar înserarea în conținutul articolului a prevederilor referitoare la aprobarea Regulamentului privind modul de desfășurare a

concursei pentru ocuparea funcției de registrator de către Guvern, precum și aprobarea Regulamentului registratorului de către Guvern;

5) la alin. (7):

- apare întrebarea, dacă prin „furnizor al datelor” se subînțeleg subiecții înregistrării prevăzuți la art. 4 alin. (1), fiindcă după conținutul său, prevederea dată este similară celei stipulate la articolul citat. În aceeași ordine de idei, menționăm că termenul „furnizare” în contextul Legii nr. 1543/1998 semnifică furnizarea informației cadastrale, furnizarea datelor din cadastru;

- pentru evitarea echivocului în interpretare, este necesară înlocuirea expresiei „în modul stabilit de prezenta lege” printr-o trimitere la normele concrete din proiect. Reiterăm obiecția pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului. Ne referim și la utilizarea expresiei „conform legii”, „în conformitate cu legislația”.

6. Art.6:

1) alin. (1), pentru un spor de precizie în redactare, cuvântul „înscrierile” urmează a fi substituit cu cuvântul „înscrieri”;

2) la alin. (2):

- semnalăm, că pozițiile 8) și 15), 9) și 16), 10) și 17) au același conținut, fiind necesară excluderea pozițiilor care se repetă;

- pct. 19) lit. e) necesită a fi revăzută, având un caracter confuz;

3) la alin. (3), pentru un spor de precizie normativă, recomandăm substituirea cuvintelor „se stabilesc” cu cuvintele „se stabilesc într-un regulament aprobat”. Obiecția este valabilă și pentru art. 9 alin. (3);

4) la alin. (4), propunem revederea expresiei „obiect de drept unic”, în scopul clarificării sensului acesteia.

7. Art. 9:

1) la alin. (1), având în vedere, că materia propusă la acest alineat este reglementată la alin. (2)-(7), considerăm inutilă păstrarea conținutului acestuia;

2) pentru claritatea stilului normativ, sugerăm divizarea conținutului acestui articol în mai multe articole, care s-ar referi detaliat la:

- temeiurile și procedura înregistrării obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară;

- temeiurile și procedura înregistrării drepturilor asupra obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară;

- temeiurile înregistrării restricțiilor aferente zonei de protecție.

De asemenea, observăm că lipsesc dispoziții privitoare la înregistrarea dreptului de proprietate comună pe cote-părți, înregistrarea cererilor, respingerea cererilor;

4) la alin. (6), întrucât prevederea acestui alineat nu conține norme de drept, propunem excluderea acestuia.

8. Art. 11, luând în considerare, că potrivit art. 5 alin. (4) lit. a), registratorul decide asupra efectuării înregistrării, modificării înscrierii în Registru ori refuză

efectuarea sau modificarea înscrierii respective, sugerăm instituirea de prevederi detaliate referitoare la drepturile registratorului înserate la articolul sus-citat.

9. Art. 12, păstrând conceptul Legii nr. 1543/1998, la propoziția a doua în final, propunem completarea acesteia cu cuvintele „de înregistrare, care trebuie să fie inclusă în condica de cereri”.

10. Art. 13, alin. (2), sugerăm corelarea acestuia cu art. 6 alin. (2) din Legea nr. 1543/1998 în sensul reglementării tuturor chestiunilor care pot apărea în legătură cu transparența datelor despre înregistrare. Reiterăm corelarea cu Legea nr. 153/1998 și a art. 14, în partea ce ține de reglementarea tuturor prevederilor ce țin de accesul la informație, precum și a art. 16 prin corelare cu art. 47 și 50 din legea citată.

11. Art. 14:

- la alin. (1) se propune, ca tarifele pentru furnizarea informației să fie stabilite de Guvern. Cu titlu de informare, relevăm că prin Legea nr. 21 din 04.03.2016, Legea nr. 220-XVI din 19.10.2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali a fost completată cu o anexă care stabilește taxele pentru înregistrarea de stat și serviciile prestate de către „Î.S. ”Camera Înregistrării de Stat”, inclusiv pentru furnizarea informației din Registrul de stat.

Actualmente, metoda unică de determinare, aprobare, aplicare și ajustare a tarifelor pentru serviciile prestate de Întreprinderea Specializată în Cadastru și filialele acesteia este stabilită în Metodologia de calculare a tarifelor la serviciile prestate de Întreprinderea Specializată în Cadastru și de filialele acesteia, aprobată prin Legea nr. 393-XVI din 08.12.2006.

Având în vedere, că legiuitorul prin adoptarea Legii nr. 21/2016 a atribuit legii supremația de a aproba tarifele pentru furnizarea informației din Registrul de stat, recomandăm ca tarifele pentru furnizarea informației din Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară să fie reglementate în Legea nr. 393/2006.

În cazul acceptării propunerii înaintate, se va elabora un proiect de lege pentru modificarea Legii nr. 393/2006, proiect care va fi examinat concomitent cu proiectul de lege supus avizării. La elaborarea proiectului de lege se va ține cont și de observația efectuată la pct. 4. din prezentul aviz, referitoare la necesitatea modificării Legii nr. 107/2016 și Legii nr. 108/2016;

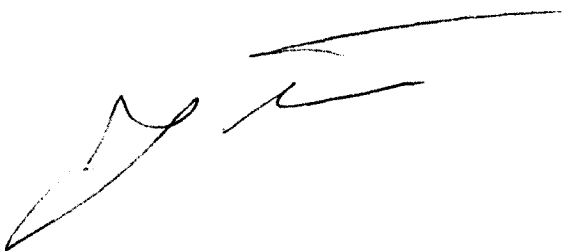
- având în vedere faptul, că alineatele propuse a fi introduse în acest articol nu au legătură tematică între ele pentru a fi reglementat în cadrul aceluiași articol, recomandăm ca alin. (3) să fie plasat la art. 4.

12. Art. 17, alin. (1) și (2) prevăd, că cheltuielile privind crearea sistemului informațional al Registrului vor fi suportate din contul resurselor bugetului de stat, precum și din alte surse legale, iar ținerea Registrului se va efectua din contul surselor de la prestarea serviciilor de înregistrare a obiectelor și drepturilor asupra acestora și de la furnizarea datelor din baza de date a Registrului.

În acest sens, art. 13 din Legea nr. 1543/1998 dispune, în mod expres, că *cheltuielile de ținere a sistemului informațional automatizat „Registrul obiectelor de infrastructură tehnico-edilitară” sunt suportate de la bugetul de stat și prevăzute în devizul de cheltuieli al Agenției Relații Funciare și Cadastru pe anul respectiv*. Întru excluderea neconcordanțelor care pot apărea la aplicarea normelor prevăzute la alineatele citate în raport cu art. 13 din Legea nr. 1543/1998, sugerăm revederea acestor prevederi.

Totodată, la alin.(1), pentru evitarea interpretărilor eronate, este necesară detalierea expresiei „și din alte resurse legale”.

În concluzie, menționăm că proiectul de lege urmează a fi reexaminat din punct de vedere conceptual și revizuit substanțial luând în considerare obiecțiile și propunerile invocate în prezentul aviz.

Șef Direcție
Ion Creangă

Ex. I. Băieșu
Tel: 5-51